

Men, vil man maasse sige, naar Staten kan faae sine Embeder besatte, og sin Gjæring udført for den Løn, som den byder, saa er Lønnen stor nok. Denne Sætning kan være rigtig i statsøkonomisk Henseende, men den er ganske vist forkastelig i human Henseende, og jeg vil ogsaa sige, at den ikke holder Stik overfor det foreliggende Tilfælde. Jeg vil for det Første gjøre opmærksom paa, at Tilgangen til Officersstanden vil lide derved i alderhøjeste Grad — den er allerede nu for ringe til at tilfredsstille Kravet —, og dernæst vil jeg ogsaa sige, at, naar en Mand er bleven virkelig Officer, vil Nødvendigheden drive ham til at søge et Biehverv for, at kunne leve, for at kunne komme ud af det; men, mine Herrer, dette Biehverv vil om kortere eller længere Tid blive til et Hovedhverv, saaledes at Tjenesten og den Tid, han kan offere til den, ville blive en Biting, og den Tid, han kan offere sin private Tjeneste, vil blive Hovedsagen. I begge disse Tilfælde vil Stats-tjenesten komme til at lide, og den lider allerede nu betydeligt i denne Retning; thi jeg har hørt mange intelligente og dygtige Officerer i højeste Grad bellage, at de ere nøbde til for, at subsistere at offere al den Fritid, som de have tilbage fra den aktive Tjeneste, paa deres private Oehverv, og ikke ere i Stand til at følge med Fremskridtene eller med den militære Litteratur. Altsaa vil hele Lieutenanternes Uddannelse komme til at staa stille. Dersom man nu spørger mig, om jeg tror, at dette Lillæg af 50 Rd. vil være et radikalt Middel mod den uhykelige Tilstand, som finder Sted, saa maa jeg desværre svare Nei. Jeg vil sige, at det kan være et Plaster, der maasse i Dieblisfri kan stille Smerterne, men det er langt fra noget radikalt Middel. Den uheldige Tilstand ligger nemlig dybere, og der er andre Aarsager dertil. Jeg vil saaledes nævne de uheldige Avancementsforhold, der findes Sted i Hæren og Flaaden; Avancementsforholdene ere netop den værste Anspændelse; thi vel kan en ung Mand finde sig i i kort Tid at leve med meget knappe Indtægter, naar han har Udsigt til om kortere eller noget længere Tid at komme fremad, men naar han ser, at faagodtsom alle Udsigter til at komme frem ere lukkede for ham, saa vil han enten ikke indlade sig paa denne Stilling, eller ogsaa vil han, hvis han er kommet ind i den, tabe Modet. Men jeg skal ikke negte, at Lønningsfatserne i det Hele for Lieutenanter, forekomme mig at være altsfor lave, og at det vilde være et Hjælpe middel til at lokke dygtige unge Mænd ind paa denne Vej at forhøje Lønningerne, skal jeg ikke benegte. Jeg skal gjøre

opmærksom paa en Bestemmelse, som er særdeles uheldig for Lieutenanterne, nemlig den, at de tre Lønningsklasser i Lieutenantsklassen skulle være lige store. Jeg finder, at dette er en aldeles vigtig Bestemmelse; thi, mine Herrer, hvad er Følgen deraf? Det er, at Statskassen lukrerer paa to Maader. Den lukrerer nemlig baade ved de vakante Nummere, og derved at der kommer færre Lieutenanter ind i de højere Lønningsklasser; men Lieutenanterne tabe ved det og tabe i dobbelt Henseende, idet de faae en større Tjeneste derved, at de ogsaa komme til at gjøre den Tjeneste, som de vakante Nummere skulde have gjort, og miste i Indtægt, fordi der kommer færre til at staa i de ældre Klasser. Det vilde efter min Formening være billigt, om Bestemmelsen gik ud paa, at alle de vakante Nummere skulle findes i den laveste Klasse. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at Følgen heraf er, at der i den sidste Tid er sket meget faa Oprykninger til ældste og næstældste Lønningsklasse fra yngste Klasse, uagtet der har været Avancementer fra Lieutenant til Kapitan, idet Afgangen fremeden omtrent har holdt Skridt med Afgangen fraoven. Hvis vi nu efter den almindelige Udsigt, som jeg har givet over Forholdene, ville kaste et Blik paa de virkelig faktiske Forhold, skal jeg oplyse de ærede Medlemmer om, at de ældste Lieutenanter, som altsaa skulde staa for Lur til at blive Kapitan, ere 40, 41 og næsten 42 Aar, og alle have de en Tjenestealder af 22 Aar; de have altsaa tjent Staten i 22 Aar for en Gjemmensløn af 600 Rd. Af disse er allerede een falden for Aldersgrændsen, og to andre af dem ville ligeledes om meget faa Uger falde for den. Den yngste af Lieutenanterne paa ældst Gage er født i 1836 og har en Tjenestealder af 15 Aar; han er i disse Dage kommen i ældste Lønningsklasse og har altsaa i 15 Aar tjent Staten for 450 og 600 Rd. aarslig. De ældste Lieutenanter i anden Klasse ere Mænd paa 34 Aar og have 15 Aars Tjenestealder; de have til Kapitan 52 Formænd. De ældste Lieutenanter i yngste Lønningsklasse ere Mænd fra 28 til 33 Aar gamle med 11 Aars Tjenestealder og med 109 Formænd til Kapitan. Nu skal jeg gjøre de Herrer opmærksomme paa, at naar vi tage de sidste 5 Aar, fra 1868—72, stille Avancementsforholdene i Fodfolket sig med et Gjemmensnit af 5½ Aar og nu tænke os, at den Mand, som staar med 109 Formænd, er 33 Aar gammel og har en Tjenestealder af 11 Aar, skal avancere efter det Forhold, som de sidste 5 Aar udvise, saa vil der altsaa hengaa omtrent 22